

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันไม่ว่าจะอยู่ในส่วนใดของโลกล้วนมีความซับซ้อนและมีการแข่งขันที่รุนแรงเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการที่จะดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ องค์กรธุรกิจทั้งหลายจึงต้องมีการปรับตัว เรียนรู้ และพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรับผิดชอบต่อพื้นฐานที่องค์กรธุรกิจต้องมีต่อสังคม เช่น ความรับผิดชอบต่อคุณภาพสินค้าและบริการที่จำหน่ายให้กับผู้บริโภค ความรับผิดชอบต่อผลตอบแทนสวัสดิการและความปลอดภัยของพนักงาน ความรับผิดชอบต่อความเสียหายของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอันเป็นผลมาจากการผลิตสินค้าหรือบริการ ซึ่งความรับผิดชอบต่อสังคมดังกล่าวจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อการบรรลุเป้าหมายทางธุรกิจขององค์กร

ผลสำเร็จทางธุรกิจไม่ได้วัดหรือประเมินผลเพียงแค่ผลประโยชน์ทางการเงิน หรือความพึงพอใจของผู้บริหาร/ผู้ถือหุ้น/หรือพนักงานเท่านั้น แต่ความสามารถทำได้ตามความคาดหวังของสังคมที่มีต่อองค์กรธุรกิจ โดยให้ผู้บริโภคเข้ามามีส่วนสำคัญในการกำหนดถึงความอยู่รอด/ความก้าวหน้าของธุรกิจที่จะเติบโตอย่างยั่งยืนในอนาคต "ความรับผิดชอบต่อสังคม" จึงเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นที่ภาคธุรกิจต้องใส่ใจและทำการศึกษา Carroll (1991) แนะนำไว้ว่าความรับผิดชอบต่อสังคม ควรประกอบด้วย ความรับผิดชอบต่อสังคม 4 ประเภท คือ (1) ความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจ (economic responsibilities) โดยทำการผลิตสินค้าเพื่อขายให้ได้ผลกำไรมากที่สุด ดำรงไว้ซึ่งการแข่งขัน ประสิทธิภาพการดำเนินการธุรกิจและได้ผลกำไร โดยมีผลตอบแทนให้กับผู้ถือหุ้นอย่างสม่ำเสมอ (2) ความรับผิดชอบต่อกฎหมาย (law responsibilities) โดยธุรกิจจะต้องผลิตสินค้าและบริการภายใต้ขั้นต่ำที่สุดของกฎหมาย (3) ความรับผิดชอบต่อจริยธรรม (ethical responsibilities) เป็นการปฏิบัติขององค์กรที่มากกว่าการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับของสังคม โดยคำนึงถึงการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันหรือเพียงแต่อยู่ในระดับศีลธรรมขององค์กรต่อผู้บริโภค ลูกจ้าง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสังคมมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นโดยการสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของสังคมและชุมชน (4) ความรับผิดชอบต่อมนุษยธรรม (philanthropic responsibilities) เป็นการปฏิบัติขององค์กรเพื่อให้เกิดความคาดหวังของสังคมว่า ดำเนินธุรกิจอย่างการเป็นคนดีของสังคม โดยเป็นสิ่งที่สำคัญในการที่องค์กรลงไปช่วยเหลือเพื่อให้ความเป็นอยู่ของลูกค้า ลูกจ้าง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และสังคม มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยการสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของสังคมและชุมชน

ความรับผิดชอบต่อสังคมเกิดขึ้นจากการพัฒนาของเศรษฐกิจของโลก ที่มีผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างเช่น การเติบโตของภาคอุตสาหกรรมจะส่งผลกระทบต่อการโยกย้ายแรงงาน ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาชุมชนแออัด ปัญหายาเสพติดและอื่นๆ นอกจากนี้ การเจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรมก็ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น ปัญหามลภาวะเป็นพิษ ปัญหาโลกร้อน เป็นต้น ความรับผิดชอบต่อสังคมได้ถูกให้ความหมายและนิยามจากนักวิจัยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันอย่างหลากหลาย ตัวอย่างเช่น เพื่อประโยชน์จากการแข่งขันและกำไรของกิจการ เพื่อตอบสนองตามการแข่งขันและกฎหมายที่กำหนดไว้ เพื่อตอบสนองกิจกรรมตามความสมัครใจ เพื่อตอบสนองทั้งการแข่งขัน กฎหมายที่กำหนดและกิจกรรมตามความสมัครใจ หรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมขนาดใหญ่

การสร้างธุรกิจให้เติบโตแบบยั่งยืน ในภาวะที่มีการแข่งขันจำเป็นต้องอาศัยรากฐานมวลชน หรือกลุ่มลูกค้าที่ภักดีต่อตราสินค้าอย่างเหนียวแน่น สำหรับตราสินค้าที่สามารถยึดครองใจและความภักดีจากลูกค้าได้ยาวนานย่อมต้องมี “ความดี” อยู่ในตัวที่จะก่อให้เกิดความยั่งยืนของธุรกิจนั้น ๆ กระบวนการบริหารจัดการองค์การธุรกิจยุคใหม่ จึงเพิ่มหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขึ้น ซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development) เป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ทางธุรกิจอย่างจริงจัง นอกเหนือจากการมุ่งเน้นการเจริญเติบโตของยอดขายและผลกำไร ธุรกิจได้นำแนวคิดและกิจกรรมที่เรียกว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การธุรกิจ (Corporate Social Responsibility: CSR) เข้ามาใช้อย่างจริงจังมากขึ้น (พิพัฒน์, 2553)

กระแสความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจในประเทศไทยได้เริ่มขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม โดยในปี 2549 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้เล็งเห็นความสำคัญทางด้านนี้ จึงได้จัดมอบรางวัลให้แก่บริษัทจดทะเบียนดีเด่นด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (Best Corporate Responsibilities) ขึ้น ซึ่งเป็นรางวัลหนึ่งใน SET Awards จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นครั้งแรก จวบจนปัจจุบันนี้ รางวัล Best CSR Awards เป็นรางวัลที่มอบให้แก่บริษัทจดทะเบียน ที่มีความโดดเด่นในการดำเนินธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมสนับสนุนและเผยแพร่เกียรติคุณของบริษัทจดทะเบียนที่ได้รับรางวัล เนื่องจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเห็นว่าการดำเนินธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อสังคม เป็นการดำเนินธุรกิจที่บริษัทได้คำนึงถึงการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กันนั้น มีผลดีต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนของธุรกิจ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายและสังคมโดยรวม (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555)

จากกระแสที่เกิดขึ้นจึงก่อให้เกิดประเด็นคำถามที่ว่า หากบริษัทที่มีการดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมแล้วจะส่งผลอย่างไรต่อผลการดำเนินงานขององค์กร โดยเฉพาะผลการดำเนินงานด้านการเงินหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรขององค์กรหรือไม่ จึงได้มีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรกับผลการดำเนินงานด้านการเงินขององค์กรอย่างจริงจังจากนักวิจัย ซึ่งผลการศึกษาก็ยังเป็นที่ถกเถียงกันอยู่เพราะไม่สามารถหา

ข้อสรุปได้อย่างแน่ชัด เนื่องจากนักวิจัยบางส่วนได้ผลการศึกษาความสัมพันธ์ดังกล่าวในทิศทางบวก บางส่วนได้ผลการศึกษาในทิศทางลบ และก็มีอีกกลุ่มหนึ่งสรุปว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ (บุรณภพ, 2554) ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงต้องการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมกับผลการดำเนินงานด้านการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อนำเอาผลงานวิจัยไปเผยแพร่ให้กับองค์กรธุรกิจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานและวางแผนพัฒนาธุรกิจให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเลือกศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมการเกษตรและอาหาร เนื่องจากอุตสาหกรรมการเกษตรและอาหารมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบภายในประเทศมากกว่าร้อยละ 80 (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2557) เป็นฐานรากเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ เป็นอาชีพของประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ เป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มในประเทศตลอดจนห่วงโซ่ของกระบวนการผลิต นับตั้งแต่การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว การแปรรูปผลผลิตโดยใช้เทคโนโลยีต่างๆ เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ มีคุณค่าเพิ่มขึ้น มีอายุการเก็บรักษายาวนานขึ้น และสะดวกต่อการอุปโภคบริโภค การที่ประเทศไทยมีการผลิตและส่งออกอาหารจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างภาคเกษตรและภาคการผลิต กระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้ยังสร้างและรักษาแรงงานให้อยู่ในพื้นที่ ลดการอพยพเข้าสู่เมือง ช่วยลดปัญหาความแออัด สังคม และสิ่งแวดล้อมได้ทางหนึ่ง และยังเป็นปัจจัยหลักที่ช่วยแก้ไขปัญหาขาดดุลการค้าของประเทศ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรกับผลการดำเนินงานด้านการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมการเกษตรและอาหาร

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรกับผลการดำเนินงานด้านการเงินขององค์กร กำหนดขอบเขตขององค์กรธุรกิจเพื่อใช้เป็นประชากรในการศึกษา คือบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมการเกษตรและอาหารซึ่งอยู่ในดัชนี SET เท่านั้นไม่รวมบริษัทที่อยู่ในดัชนี MAI และมีการรายงานผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในรายงานประจำปีหรือทางเว็บไซต์ของบริษัท มีขอบเขตของตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดตัวแปรออกเป็น 2 ส่วน คือ ตัวแปรอิสระ คือ ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ขนาดขององค์กร และอัตราส่วนประสิทธิภาพในการจัดการหนี้สิน ส่วนตัวแปรตาม

หมายถึง ผลการดำเนินงานด้านการเงิน ในการศึกษาจะวัดค่าจากอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (Return on Asset : ROA) และอัตราส่วนกำไรสุทธิ(Net Profit Margin) ของบริษัทที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยข้อมูลจะมีการรวบรวมจากฐานข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และบริษัทจดทะเบียนได้จัดส่งงบการเงินให้กับสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามแบบแสดงรายงานข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) พ.ศ. 2555-2557

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

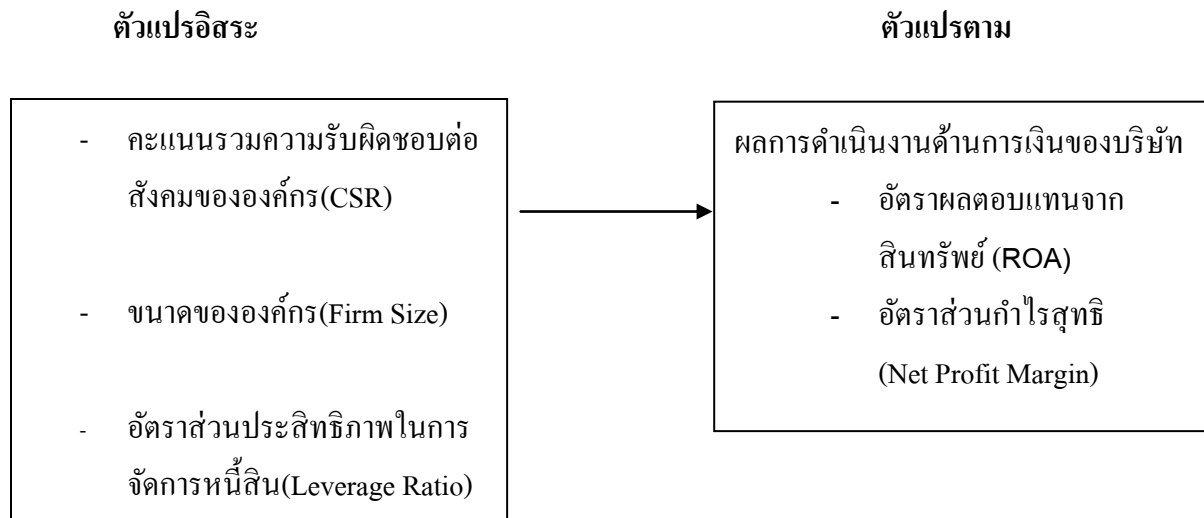
การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรกับผลการดำเนินงานด้านการเงิน กำหนดประชากรคือบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมการเกษตรและอาหารซึ่งอยู่ในดัชนี SET ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานความรับผิดชอบต่อสังคม ที่มีปรากฏในรายงานประจำปี (annual report) และได้เผยแพร่ไว้ในเว็บไซต์ ของบริษัทที่ถูกเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบการใช้ความน่าจะเป็น (probability sampling) ใช้แผนการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งเป็นชั้นภูมิ (stratified random sampling) นอกจากนี้ยัง รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการเงินของบริษัท และข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้อง จากเว็บไซต์ของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย(กตป) หรือ เว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้ข้อมูลดังกล่าวจะเก็บรวบรวมระหว่างปี พ.ศ. 2555-2557 ข้อมูลที่รวบรวมได้ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ลักษณะคือ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics analysis) คือ การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุ (multiple regression analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรกับผลการดำเนินงานด้านการเงินของบริษัท วิธีดำเนินการวิจัยโดยละเอียดจะกล่าวไว้ในบทที่ 3

1.5 สมมติฐานของการวิจัย

ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ขนาดขององค์กร และอัตราส่วนประสิทธิภาพในการจัดการหนี้สิน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานด้านการเงิน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมการเกษตรและอาหาร

1.6 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องหลายเรื่อง (ดังรายละเอียดที่ปรากฏอยู่ในบทที่2) ซึ่งเป็นผลงานวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะของ Waddock, S.A. & Graves, S.B. (1997), Fiori, G., F. Donato and Izzo, M. F. (2007), Uadiale, O.M. and Fagbemi, T.O. (2012), Afiff, S. and Anantadjaya, S.PD. (2013) ทำให้ได้มาซึ่งแนวทางในการกำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัย โดยเฉพาะการเลือกตัวแปรในแบบจำลองเพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ในที่สุดได้กำหนดตัวแปรในการวิจัยออกเป็นตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้ ตัวแปรอิสระ คือ คะแนนรวมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSR) และได้เพิ่มอีก 2 ตัวแปร ได้แก่ ขนาดขององค์กร (Firm Size) และอัตราส่วนประสิทธิภาพในการจัดการหนี้สิน (Leverage Ratio) ซึ่งถือว่าเป็นตัวแปรควบคุมในการวิจัยครั้งนี้ให้เข้ามาเป็นตัวแปรอิสระในแบบจำลองด้วย ตัวแปรตาม คือ ผลการดำเนินงานด้านการเงินซึ่งวัดจาก อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Assets: ROA) และอัตราส่วนกำไรสุทธิ (Net Profit Margin) ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร ดังนี้

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยจะทำให้ได้หลักฐานเพื่อสนับสนุนถึงประโยชน์และความสำคัญของการดำเนินงานความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร เพื่อให้ผู้บริหารขององค์กร ได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวและปลูกฝังวัฒนธรรมของคนในองค์กรให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น

2. ผลการวิจัยสามารถนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินงานและวางแผนพัฒนาธุรกิจ โดยเฉพาะบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร ให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กรและความคาดหวังของผู้บริโภคในปัจจุบัน โดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมโดยรวม สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจ และสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้บริโภคและสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน ในการนำไปใช้เป็นตัวเลือกหนึ่งในการตัดสินใจเพื่อลงทุนกับบริษัท ในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร

4. ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการใช้เป็นแนวทางเพื่อทำการวิจัยของผู้ที่สนใจศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรกับผลการดำเนินงานด้านการเงินในประเด็นต่างๆ และขยายไปสู่อุตสาหกรรมอื่นๆ อย่างทั่วถึงต่อไป

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (Corporate Social Responsibility : CSR) หมายถึง การที่องค์กรตอบสนองต่อประเด็นเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งที่การให้ประโยชน์กับคนชุมชนและสังคม นอกจากนั้น ยังเป็นเรื่องของบทบาทของกิจการในสังคม และความคาดหวังของสังคมที่มีต่อกิจการ โดยจะต้องทำด้วยความสมัครใจ และผู้บริหารจะต้องมีบทบาทเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ โดยสามารถวัดผลได้ใน 3 มิติคือการวัดผลทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม อันจะนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานทางการเงิน หมายถึง การสรุปผลการดำเนินงาน และฐานะทางการเงิน หรือการเปลี่ยนแปลงฐานะทางการเงินของกิจการไม่ว่าจะเป็นรายงานงบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด หรือหมายเหตุประกอบงบการเงิน หรือคำอธิบายอื่น ๆ ที่ได้ระบุไว้ เป็นส่วนหนึ่งของงบการเงิน

อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Assets : ROA) หมายถึง อัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถในการทำกำไรของเงินลงทุนของบริษัทซึ่งมาจาก 2 ส่วน คือ หนึ่งสินและส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบระหว่างกำไรสุทธิกับสินทรัพย์รวมทั้งหมดของกิจการ โดยแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานการบริหารสินทรัพย์รวมของกิจการว่ามีผลตอบแทนมากน้อยเพียงไร

อัตราส่วนกำไรสุทธิ (Net Profit Margin) หมายถึง อัตราส่วนที่แสดงถึงอัตราร้อยละของกำไรที่บริษัทหาได้จากการดำเนินงานหลังหักค่าใช้จ่ายทั้งหมดรวมภาษี เพื่อใช้พิจารณาสมรรถภาพในการหากำไรจากการดำเนินงานโดยรวมของกิจการ คำนวณได้จาก กำไรสุทธิหลังภาษีหารด้วยยอดขาย

อัตราส่วนวัดประสิทธิภาพในการจัดการหนี้สิน (Leverage Ratio) หมายถึง อัตราส่วนที่ใช้พิจารณาระดับของการก่อหนี้ โดยพิจารณาว่ากิจการใช้เงินลงทุนจากการก่อหนี้มากกว่าส่วนของเจ้าของเพียงใด หากสัดส่วนการก่อหนี้สูง กิจการจะมีความเสี่ยงสูงจากโอกาสที่กิจการจะถูกฟ้องยึดทรัพย์เนื่องจากการผิดนัดชำระหนี้ตามภาระผูกพัน และจะพิจารณาถึงขอบเขตความสามารถของกิจการในการนำกระแสเงินสดจากการดำเนินงานมาจ่ายภาระดอกเบี้ย อัตราส่วนวัดการก่อหนี้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (Total Debt to Total Asset Ratio)